

UČESTALOST PRIMJENE POJEDINIH FIZIOTERAPIJSKIH POSTUPAKA U LIJEČENJU KRIŽOBOLJE

Mateja Znika¹ ♦ Lukrecija Jakuš²

Križobolja je vrlo česti problem u kliničkoj praksi. Cilj rada je bio utvrditi učestalost primjene pojedinih fizioterapijskih postupaka u liječenju bolesnika s dijagnozom križobolje, te utvrditi postoji li razlika u njihovom propisivanju između dvije specijalističke ordinacije fizikalne medicine i rehabilitacije (u daljnjem tekstu ordinacija A i ordinacija B) u sklopu sveučilišne Klinike.

Podaci su skupljeni retrospektivno za jednomjesečno vremensko razdoblje na uzorku od 103 bolesnika s dijagnozom M54 MKB, s tim da je 61 bolesnik bilo liječen u ordinaciji A, a 42 u ordinaciji B. Osnovni demografski podaci su pokazali da su u ordinaciji B liječeni značajno stariji bolesnici nego oni u ordinaciji A ($p=0,013$), dok između dvije skupine nije bilo razlike prema spolu ($p=0,417$). U ordinaciji B značajno je više propisivana elektroterapija

od ordinacije A ($p=0,001$) i češće se propisivalo više različitih vrsta elektroterapija ($p=0,04$), iako glede samog broja propisanih terapija nije bilo razlike ($p=0,090$). Nije nađena razlika u učestalosti propisivanju terapijskog ultrazvuka ($p=0,333$), elektromagnetoterapije ($p=0,131$), svjetlosne terapije ($p=0,770$), kao niti u učestalost propisivanja terapijskih vježbi ($p=0,431$). U ordinaciji B značajno se više propisivala trakcija nego u ordinaciji A ($p=0,000$). U većini promatranih parametara nije bilo značajne razlike u propisivanju fizikalne terapije bolesnicima s križoboljom između dvije specijalističke ordinacije. Razlike koje su nađene mogu biti posljedica kako subjektivnog i objektivnog nalaza, tako i preferencije samih liječnika i bolesnika, ali i uzimanja u obzir razlike u dobi između skupina.

Ključne riječi: križobolja, fizikalna terapija